

Dobruška

Kraj: Královéhradecký

Správní obvod: Dobruška

Nadmořská výška: 287 m n. m.

Počet obyvatel: 6 467

Adresa URL: www.mestodobruska.cz

Okres: Rychnov nad Kněžnou

GPS souřadnice: 50.292014N, 16.160013E

První pís. zmínka: 1320 (704 let)

PSČ: 518 01

Okolí a příroda Dobruška

Dobruška leží v kotlině pod Orlickými horami. Od města směrem východním se začínají zvedat hřbety podhůří Orlických hor. Těsně nad ním je první zlom, který je jasně patrný například při prvních sněhových nadílkách, kdy směrem k horám sníh zůstává ležet, zatím co ve městě a směrem do kraje ještě mizí. Zlom orlického podhůří přechází u Dobrušky do nížinné tabule s úrodnou údolní nivou. Dobruškou protékají dva potoky. Zlatý potok, pramenící v Orlických horách nad Sedloňovem, protéká celou řadou vesnic, které historicky patří do spádové oblasti města Dobrušky. V minulosti právě podél tohoto vodního toku vedly komunikace, spojující město s okolními vesnicemi. Druhým potokem je Brtva pramenící pod Bačetínem. Pod Dobruškou, v Pulicích, se vlévá do Zlatého potoka a pokračuje k Českému Meziříčí, kde dostává název Dědina. U Třebechovic pod Orebem se vlévá do Orlice. Potoky bývaly vydatným zdrojem vody jak pro obyvatelstvo, tak i (zejména od 19. století) pro místní řemeslnou a průmyslovou výrobu. Žily v nich i ryby. Současný značný stupeň znečištění však život v dobušských vodních tocích téměř neumožňuje. Zlatý potok byl v roce 1647 rozhodnutím paní skaleckého panství Kateřiny z Vlkanova na Cháborách rozdělen. Přírodní koryto pokračuje směrem do Dobrušky; od chábořského splavu byl však v měkkých slínovcích vylámán nový umělý náhon, obohacující vody rybníční soustavy mezi Semečnicemi a Opočnem. V suchých letech probíhaly pak mezi Dobruškou a Opočnem časté spory o vodu, končící až soudními řízeními. Geologicky je krajina Dobruška tvořena usazeninami pradávného mořského dna, z nich se vytvořila především opuka. Ve městě samotném sahá skalní podklad značně vysoko, takže například některé sklepy domů v historickém jádru byly částečně hloubeny do skály. Lesy Ze tří stran je Dobruška obklopena lesy. Na severu je to les Halín, na západě a jihu lesy Chlum, Doubrava a Drnov. Některé z lesů v dobušském okolí jsou ve správě podniku Lesy České republiky, některé byly v roce 1992 vráceny do hospodaření města. Cílem městského lesního hospodářství bylo dát porost do takového stavu, aby les byl hospodářsky soběstačný. Již od počátku se prosadilo uplatňování tzv. průběžného zmlazení. Jak již sám název napovídá, jde o ekologicky velice čistý způsob, blízký přírodnímu mechanismu obnovy lesního porostu. Tímto způsobem se lesy vyvíjely v dřívějších dobách, kdy člověk do porostů zasahoval jen minimálně, případně vůbec ne. Postup spočívá ve vykácení pásu stromů, na jejichž místě začal přirozeným náletem ze stromů okolních vznikat mladý les. Obnova porostu se děje také v přirozené druhové skladbě. A tak se v dobušských lesích objevuje kromě dříve téměř monokulturního smrku rovněž dub, modřín, ale i vzácnější jedle, citlivější na čistotu ovzduší. V osmdesátých a devadesátých letech minulého století způsobil značné škody na smrkových porostech kůrovec - lýkožrout smrkový. Malý brouček, veliký jen 4 - 6 mm, zničil velké množství krásných vzrostlých

stromů. Výsledkem dobrého lesního hospodaření je i stále se zlepšující ochrana proti tomuto škůdci, spočívající především v obnově přirozených obranných mechanismů lesa samotného.

Dobrušské lesy nemají jen význam hospodářský. Jsou domovem zvěře a útočištěm ohrožených a mnohdy již velmi vzácných druhů rostlin. Slouží také jako místo k rekreaci, jako zásobárna vody a v neposlední řadě jako "čistička" vzduchu, znečištěného především městskými exhalacemi.

